ANUL III. — Nr. 770. EDIŢIA A DOUA JOI, 14 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50
Şése luni » 15 » » » 25
Treĭ luni » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandrĭ.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 13 Martie 1891.

DIALOG ELECTORAL

Nu cred că în vr'o altă ţară constituţională să poţi găsi esemplul uneĭ campanii electorale care să se fi făcut în condiţiunĭ atât de straniĭ ca aceea la care asistăm în acest moment. Un cronicar străin, care ar voi să'şĭ dea seamă de starea în care se află actuala luptă electorală, ar fi în cea maĭ mare nedumerire. Intâlnindu-mĕ erĭ cu corespondentul unuĭ mare ziar german, el îmĭ zise:

— „Bine că te-am zărit, scumpe coleg, sunt într'o încurcătură grozavă. Ziarul care m'a trimis aci îmĭ cere să'ĭ scriŭ cum staŭ lucrurile, în privinţa viitoarelor alegerĭ. M'am informat pretutindenĭ, atât în tabăra guvernamentală, cât şi în cea opoziţionistă. Am vorbit cu conservatorĭ, cu liberalĭ, cu junimiştĭ, cu radicalĭ, în fine cu oamenĭ politicĭ din toate grupurile. Fie-care dintr'înşiĭ mi-a făcut tot felul de teoriĭ, a emis prevederĭ deosebite. Mĕ aşteptam la acesta, căcĭ ştiam din experienţă că nimic nu este maĭ greŭ de cât a te desbrăca de pasiune şi a privi lucrurile dintr'un punct de vedere obiectiv, când facĭ parte din luptătorĭ. Dar intenţiunea mea era de a asculta pe toţĭ şi în urmă, de a'mĭ face o opiniune imparţială din cele ce aş fi aflat. Eĭ bine! sunt năucit; nu maĭ ştiŭ ce să gândesc, ce să cred. Or unde am fost şi am asistat la lupte electorale, după câte-va zile, am putut să 'mĭ daŭ socoteala despre situaţiunea respectivă a partidelor. Dar la D-tră românĭ, desfid pe corespondentul cel maĭ expert şi cel maĭ isteţ să 'şĭ facă o idee lămurită de cele ce se petrec. Dacă veĭ putea să maĭ scapĭ din această încurcătură, mĕ veĭ îndatora peste mĕsură."

— Cu plăcere, îĭ respunseĭ eŭ, dar cred că ar fi maĭ bine să 'mĭ puĭ cestiunĭ şi eŭ să 'ţĭ respund.

— Aĭ dreptate, îmĭ zise ziaristul, respunde'mĭ dar înainte de toate la o cestiune:

„Dacă n'ar fi fost anul ăsta aniversarul de la 10 Maĭ, ar fi căzut oare cabinetul Manu-Lahovary?"

— Cred că nu.

— Atuncĭ alegerile viitoare se vor face în vederea aniversaruluĭ de la 10 Maĭ?

— Se înţelege.

— De ce cabinetul Manu n'ar fi putut să presideze tot aşa de bine serbarea ca ministerul actual?

— Fiind că ar fi avut contra luĭ şi pe liberaliĭ-naţionalĭ şi pe liberaliĭ-conservatorĭ.

— Aceste partide oare s'ar fi coalizat?

— Eraŭ deja aproape coalizate. N'aŭ votat ele împreună moţiunea Esarcu la Senat?

— S'aŭ coalizat pentru o resturnare, dar acum de sigur vor lupta una contra alteia în alegerĭ.

— Nu se ştie.

— Cum, nu se ştie? Conservatoriĭ şi liberaliĭ nu sunt eĭ oare două partide adverse prin tradiţiunĭ, prin principiile lor?

— Aşa ar trebui să fie, dar astăzĭ lucrurile s'aŭ schimbat.

— De ce?

— Fiind-că şi liberaliĭ-naţionalĭ şi liberaliĭ-conservatorĭ sunt partide carĭ nu maĭ voesc să lărgească libertăţile, nicĭ să pue pe tapet marile cestiunĭ sociale şi economice. Ele trăesc din trecutul lor şi consideră cele-lalte grupărĭ maĭ înaintate ca pe duşmaniĭ lor firescĭ.

— Şi junimiştiĭ fac parte din aceste grupărĭ nouĭ?

— Da! Dar eĭ aŭ cusurul de a nu fi în contact cu masa electorală. De aceea nu pot fi popularĭ. Un partid fără popularitate nu poate avea rădăcinĭ într'o ţară şi, prin urmare, nu este un factor însemnat, în lupta electorală.

— Cu toate acestea, grupul junimist juca un rol covîrşitor în Camera trecută.

— Aşa e; şi tocmaĭ de aceea situaţiunea era anormală. Junimiştiĭ eraŭ grupul parlamentar cel maĭ însemnat pe când în Ţară nu reprezentaŭ de cât o mână de oamenĭ.

— Crezĭ dar că liberaliĭ-conservatorĭ şi liberaliĭ-naţionalĭ vor fi de acord contra junimiştilor?

— Fireşte!

— Dar atuncĭ, ce va zice Regele care ţine la junimiştĭ?

— Regele, Domnul meŭ, nu ţine la nimenĭ. El s'a servit de junimiştĭ pentru a aduce pe conservatorĭ la pocăinţă. Pe liberaliĭ-naţionalĭ îĭ are fiind-că i-a compromis. Disolvând Adunarea, El a părăsit pe junimiştĭ, pentru că eĭ nu puteaŭ să 'ĭ garanteze o serbare liniştită a zileĭ de 10 Maĭ.

— Dar cabinetul actual o poate oare?

— Dacă va face alegerĭ cu ingerinţe violente, nu! Dacă însă va izbuti a face cu liberaliĭ-naţionalĭ un compromis care să asigure acestor din urmă o minoritate însemnată în Cameră, alegerile se vor petrece în linişte şi atuncĭ 10 Maĭ va trece ca o serbare oficială, fără entusiasm, dar fără manifestaţiunĭ zgomotoase contra Regeluĭ.

— Precum vĕd, compromisul de care vorbeştĭ s'a şi încheiat în unele localităţĭ. Până acum nu 'l înţelegeam. D-ta 'mĭ-aĭ deschis ochiĭ. Crezĭ dar că guvernul va avea majoritatea în Camera viitoare.

— Da! Dacă nu se vor ivi împrejurărĭ neprevĕzute; însă o majoritate neîndestulătoare pentru a guverna stabil.

— De ce?

— Fiind-că va fi cam proastă în calitate, mică în cantitate, şi va conţine într'însa multe elemente nesigure carĭ se vor strecura în Cameră sub steagul guvernamental, dar vor fi în curênd atrase de opoziţiune.

— Dar, dacă acest guvern nu va putea guverna, cine îĭ va înlocui?

— Liberaliĭ, maĭ ales dacă eĭ vor înţelege că trebue să fie liberalĭ nu numaĭ cu numele, ci şi cu fapta. Eĭ vor fi singurul partid organizat pentru luptă şi pentru guvern, până în ziua când conservatoriĭ se vor lepăda de apucăturile lor boiereştĭ, se vor regenera şi se vor uni cu toţiĭ împrejurul unuĭ program conform cu cerinţele progresuluĭ.

— Când crezĭ că situaţiunea anormală a Ţăreĭ va sfîrşi?

— In ziua când Regele nu se va maĭ amesteca în luptele noastre politice.

— Dar când va veni ziua aceasta?

— După mine, nicĭ o dată.

— De ce?

— Fiind-că Carol I are o politică a Sa personală pe care voeşte a o impune pe rând tutulor partidelor şi tutulor bărbaţilor noştri de Stat. O asemenea politică personală nu o poate face de cât un Suveran popular şi iubit. Orĭ, Regele Carol nu este nicĭ popular, nicĭ iubit. Trebue să te fi convins de aceasta de când eştĭ în România.

— Aşa este. Nu ştiŭ dacă Regele Carol v'a făcut bine saŭ rĕŭ; dar ceea-ce ştiŭ este că nouĕ Germanilor ne-a făcut un rĕŭ mare în această Ţară. Pe când înainte trăiam cu Românii ca nişte fraţĭ, acum suntem rĕŭ vĕzuţĭ, ba chiar urîţĭ. Dar m'am depărtat de subiectul nostru; maĭ am o singură întrebare de făcut: Crezĭ că Principele Ferdinand se va urca pe Tronul Româniеĭ?

— Dar D-ta, o crezĭ?

— La această contra-întrebare, colegul meŭ german stătu un moment pe gândurĭ şi în urmă îmĭ zise:

„Mĕ îndoesc dacă poporul românesc ar risca o a doua experienţă. Dar în orĭ-ce caz, dacă aş fi în locul tînĕruluĭ Principe, m'aş întoarce de unde am venit şi mare bine aş face atât patrieĭ mele mume cât şi patrieĭ mele adoptive.

Dunăreanul.

TELEGRAME

BRUXEL, 12 Generalul Boulanger a plecat în Englitera.

CHERBURG, 12 Martie.— Regina Engliterei a debarcat în timpul dimineţeĭ; ea s'a dus direct la gară şi a plecat la Grasse.

CANNE, 12 Martie.—Escadra franceză a sosit în golful Juan, ea va sta acolo în tot timpul şederiĭ Regineĭ Victoria la Grasse.

CORK, 12 Martie. — Un partisan al D-luĭ Parnell a atacat pe D-l Timothy Healy, adversar al D-luĭ Parnell în domiciliul sĕŭ şi i-a spart ochelariĭ. E temere ca D-nul Healy să nu piardă vederea.

Revizuirea Constituţieĭ Belgiane

BRUXEL, 12 Martie.— *Chronica* atribue Regeluĭ la întoarcerea sa din Londra declaraţia că revizuirea Constituţieĭ este indispensabilă şi că el este gata să semneze un decret de disolvare a Camerelor.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, primministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

„ADEVĔRUL" LA IAŞĬ

11 Martie 1891.

Duminecă a avut loc adunarea generală a acţionarilor creditului funciar urban din Iaşĭ.

Ca ne altă-dată, aŭ luat parte la această adunare peste 200 de societarĭ reprezintând un capital de aproape 8,000,000 leĭ.

In consiliul de administraţie aŭ fost realeşĭ D-niĭ V. Pogor şi căpitan Mavrodi.

In locul D-lor colonel Pascu, Dim. Rosetti şi N. R. Rosnovanu, demisionaţĭ, aŭ fost aleşĭ D-niĭ N. Culianu, I. Ralet şi N. Gane.

S'a aprobat apoĭ darea de seamă a gestiuneĭ anuluĭ trecut şi s'a numit o comisiune compusă din D-niĭ Velciu, C. Chr. Cerkez şi Ghica Budeştĭ, care să verifice conturile pe anul 1890 precum şi pe anul 1891; ast-fel că în adunarea generală din 1892 aceiaşĭ comisiune va da socotelile pe anul 1891.

*

Curtea cu juraţĭ a judecat azĭ procesul intentat de primarul comuneĭ Miroslava Lohau, D-luĭ Ioan Nădejde, fost deputat, pentru calomnie prin presă.

In urma unuĭ incident ridicat de D. Al. Bădărăŭ, avocatul D-luĭ Nădejde, Curtea a anulat acţiunea ca prescrisă.

Mâine, Marţĭ, Curtea cu juraţĭ va judeca procesul luĭ Petrovicĭ, acuzat de viol şi incest.

*

Procesele electorale sunt anul acesta maĭ numeroase ca orĭ când.

D. T. Mândru, care ceruse la tribunal ştergerea D-luĭ Sandu Răşcanu din listele colegiuluĭ I comunal, vĕzĕnd că tribunalul ĭ-a respins cererea, a făcut apel la înalta Curte de casaţie, care va avea să se pronunţe asupra acesteĭ chestiunĭ.

*

Astă-seară la Universitate, după ce D. A. D. Xenopol va termina cursul sĕŭ liber de istoria Românilor, studenţiĭ tuturor facultăţilor se vor întruni pentru a procede la o nouă alegere a celor patru delegaţĭ pentru Lausanne.

*

D. Dr. Ciurea, profesor la facultatea de medicină şi medic primar la spitalul Sf. Spiridon, se află de câte-va zile grav bolnav.

Dorim stimatuluĭ concetăţean o grabnică însănătoşire.

Veteranu.

URMAŞII NAPOLEONILOR

Corespondenţa Politică din Viena află din Paris că se va aştepta pentru deschiderea testamentuluĭ Prinţuluĭ Napoleon până la sosirea Prinţuluĭ Ludovic; nu se ştie dacă Prinţul Victor va asista; e probabil că se va reprezinta de către un om de încredere spre a nu se întâlni cu fratele sĕŭ.

Politica la Craiova

Aproape ca în nicĭ un oraş, viitoarele alegerĭ nu vor agita lupte maĭ furtunoase, maĭ violente, ca în vechia capitală a Banilor; căcĭ acolo se găsesc cele douĕ tabere politice: liberaliĭ şi conservatoriĭ, în situaţiunĭ cu totul excepţionale.

Ast-fel: liberaliĭ, care şi-aŭ pierdut un moment vechiul lor teren în Craiova, aspiră acum să şi'l întindă din ce în ce maĭ larg; pe de altă parte, conservatoriĭ, amăgiţĭ o clipă de câte-va succese platonice, tind din rĕsputerĭ să cucerească spiritul acestuĭ oraş, care a fost tot-d'a-una cuibul democraţieĭ.

Beligerantele partide aŭ decĭ, fie-care în parte, douĕ puncte de strategie politică dintre cele maĭ grele.

Cu toate acestea, viitoarele lupte,—fără a ne încerca să le profetizăm,—totuşĭ, ele pot să ne inspire prevederĭ foarte lămurite asupra desfăşurăreĭ lor finale.

In Craiova, conservatorismul este o plantă exotică, ea nu poate dura mult timp, sub atmosfera caldă şi dulce a democraţieĭ, care este cel maĭ puternic element de existenţă a întregeĭ suflărĭ olteneştĭ.

Şansele liberalilor sunt decĭ, din toate punctele de vedere, probabile. Lista candidaţilor lor la câte şi treĭ colegiĭ este alcătuită în chipul următor:

La colegiul I iŭ: A. D. Nicolaid; N. N. Popp; Ianeu Pleşea; Grigorie Grămăticescu. *La colegiul II-lea*: N. P Romanescu; Inginer V. Ştefănescu; A. nastasie Stolojeanu; C. Filipin. *La colegiul III-lea*: Petre Grădişteanu; şi un sătean mare proprietar.

Printre aceştĭ candidaţĭ, vedem cu plăcere figurând şi numele D-lor N. N. Popp, Nicolaide şi Vasile Ştefănescu.

D-l Popp a avut tot d'auna o atitudine independentă şi cinstită în politică, care i-a asigurat o profundă simpatie printre concetăţeniĭ sĕĭ; D-l Nicolaid rĕmâne tot d'auna figura inteligentă şi lealâ a omuluĭ politic, care nu s'a desminţit nicĭ o dată în principiile sale; D-l Vasile Ştefănescu, inginer, este deja cunoscut în presă, ca fost director al unuĭ ziar antidinastic, ce apărea în Craiova, sub titlul: *Luceafărul*. Ideile D-sale democratice şi republicane, pe care le-a susţinut tot d'auna cu o neclintită francheţe de caracter, aŭ fost favorabil apreciate în oraşul Craiova.

Cât despre D-l Petre Grădişteanu, ce să maĭ spunem? Numele D-sale însemnează o forţă şi un titlu politic.

Sperăm că alegĕtoriĭ Craiovenĭ vor fi de astă dată maĭ presus şi de ingerinţe şi de amăgirĭ, şi vor trimite în parlamentul Românieĭ asemenea reprezentanţĭ, care să le facă onoare.

Naiart.

TRATATELE DE COMERŢ

LONDRA, 12 Martie.—Ministrul de comerţ D. Hicks-Beash, a declarat în Camera Comunelor că crede că este inoportun de a se denunţa tratatele de comerţ cu Belgia şi Germania spre a şterge din aceste tratate articolele care apără tarifele diferenţiale faţă de ţările streine; revizuirea acestor tratate ar lipsi pe Englitera de marele foloase de care se bucură.

Năravurĭ turceştĭ

Colonel Scheleti dă dovezĭ de aclimatizarea sa cu năravurile turceştĭ, în loc ca D-sa să introducă pe cele româneştĭ în Dobrogea.

Zilele trecute am spus că D-sa sub pretext că opreşte fraudele, a interzis orĭ-ce comerţ prin comunele rurale. Azĭ suntem în neplăcuta poziţiune să înregistrăm un alt fapt şi maĭ revoltător.

Până la venirea D-sale în capul judeţuluĭ Constanţa, toate imprimatele de care avea nevoe autorităţile, se procuraŭ prin licitaţie publică. D. colonel însă găseşte cu cale a suprima legea comptabilităţeĭ generale a Statuluĭ şi cu de la sine putere protege pe un tipograf din localitate, procopsindu'l de o dată cu toate furniturile.

Pentru ca cetăţeniĭ să cunoască ce fel de oamenĭ ne guvernă, dăm aci decisiunea Paşeĭ de Constanţa:

DECIZIE

Noĭ prefectul judeţuluĭ Constanţa

Vĕzĕnd calitatea proastă şi neregularitatea în care se procură registrele şi imprimatele trebuitoare diferitelor serviciĭ ale prefectureĭ şi comunelor din judeţ;

Vĕzĕnd concurenţa neloială între uniciĭ doĭ tipografĭ din localitate, care pentru ambiţiune 'şĭ perd timpul şi baniĭ şi ajung *a procura imprimate cu preţurĭ derizorie*, în cât nu sunt în stare să le procure nicĭ în *condiţiunile cerute*, nicĭ la *termenul defipt* prin contract;

Vĕzĕnd că acest fapt s'a obţinut prin *sistemul licitaţiuneĭ*, şi că el pe lângă că a ruinat pe tipografĭ, dar expune atât judeţul cât şi comunele rurale şi urbane să rĕmână fără o tipografie bine asortată şi fără a 'şĭ putea procura imprimatele ce 'ĭ trebuesc în calitate bună făcute în localitate.

Considerând că din aceste cauze, ambele tipografiĭ aŭ rĕmas cu totul rĕŭ asortate, neputênd satisface comenzile necesare prefectureĭ şi nicĭ publiculuĭ la nevoile sale.

Avênd în vedere că unul din tipografĭ, Dimitrie Nicolescu, s'a oferit a asorta tipografia ce o are în *Constanţa cu nouĭ maşinăriĭ şi caractere*, dacă i se va da concursul judeţuluĭ *prin a'l angaja cu preţurĭ moderate să furniseze imprimate, registre şi orĭ-ce comande* pentru judeţe şi comunĭ.

Constatând că *acest Domn în ade-*

vĕr a făcut sacrificiĭ și a procurat și *o tipografie complectă* și aptă a sĕvêrși orĭ-ce comande.

Decidem,

Toate *registrele, imprimatele și gazeta „Farul Constanța“* pentru comunele rurale și pentru județ să se *procure numaĭ din tipografia Domnuluĭ Dimitrie Nicolescu.*

Prefect (ss) **Colonel Schelety.**

Secretar, *Zadik.*

Dacă toată administrația Dobrogeĭ se face după acest calapod, aŭ mare dreptate turciĭ ca să emigreze cu miile.

COPILARII UNGURESTI

Vitejiĭ descendențĭ aĭ Hunilor ne dovedesc pe zi ce merge că aŭ căzut cu totul în copilărie. Iĭ auzim spunênd cu fală că trăesc în Europa de o mie de anĭ și în acelaș timp vedem că toate împrejurările istorice, carĭ s'aŭ desfășurat rând pe rând în deosebitele țărĭ din jurul lor, nu i-a învățat nimic. Și astăzĭ sunt tot așa de sălbaticĭ, tot așa de lipsițĭ de putință de a înțelege mersul treburilor politice, cum eraŭ când aŭ sosit din Asia. Să nu ne amăgească strălucirea esterioară a civilizațieĭ lor. A avea palate frumoase, muzee bogate și strade drepte la Pesta, nu înseamnă a fi civilizat. Să ne uităm la faptele în carĭ se oglindește modul lor de judecată și cunoștința lor de oamenĭ.

Inchipuindu'șĭ că statele se formează prin legĭ, iĭ vĕzurăm în sĕptămânile trecute disprețuind toate țipetele de protestare ale Românilor și votând acel neuman proiect al azilurilor de copiĭ.

Maĭ alaltăerĭ s'a decretat de către guvernul austriac că ziarul *România* nu va maĭ fi primit în Austria.

Iar la Pesta studențiĭ făcură o întrunire, o contra-manifestațiune împotriva Românilor și porniră pe strade cu sgomot mare arzênd gazete româneștĭ și maĭ multe exemplare din *Memoriul* studenților noștri.

Iată fape pozitive și recente. Iată o națiune, aĭ căreia studențĭ universitarĭ ard o lucrare ce vorbește despre niște adevĕrurĭ istorice și uită — nepricepuțiĭ copiĭ — că ard foile numaĭ, hârtia și cerneala tipografuluĭ, dar nu și adevĕrurile cuprinse acolo. Iată un stat, care pe lângă cele-l'alte gazete carĭ aŭ intrarea interzisă în Austria, oprește acum altele, ca și cum ar putea vre-o dată să oprească ideile.

Nu 'șĭ aduc aminte aceștĭ rătăcițĭ că toată istoria modernă este înfățișarea a nenumĕrate lupte de acest fel, pe carĭ bĕtrâna tiranie încerca să le ție cu ideile progresuluĭ.

Istoria cuprinde sutimĭ, sutimĭ de cazurĭ în carĭ s'aŭ ars nu numaĭ cărțile și publicațiile, dar încă și autoriĭ unor asemenea lucrărĭ.

De câte orĭ rugul n'a mistuit pe apostoliĭ progresuluĭ! De câte orĭ sângele unor asemenea oamenĭ n'aŭ inundat câmpiile și orașele! De câte orĭ puterea tunuluĭ n'a voit să sfărîme puterea cugetăriĭ!

Toate încercările însă aŭ fost zadarnice. Ideile cele marĭ și adevĕrurile aŭ găsit mereŭ alte mințĭ în carĭ să se întrupeze, alte inimĭ, alte corpurĭ carĭ să moară pentru ele.

De aceia nicĭ legile Maghiarilor, nicĭ interzicerea gazetelor, nicĭ broșurilor, nimic din toate aceste mĕsurĭ copilăreștĭ nu vor fi în stare să sfărîme adevĕrul. Forța tiranieĭ și a minciuneĭ va fi învinsă.

Nu vorbesc de astă dată ca român, ca vrășmaș al Maghiarilor, vorbesc ca un indiferent care studiază cu răceală o situațiune oare-care. Și în asemenea calitate le aduc aminte Maghiarilor acest adevĕr: *„Nicĭ o forță în natură nu se poate suprima; ea se poate numaĭ comprima pentru un moment“.*

Gheorghe Adamescu.

INCIDENTUL VACARESCU

Juriul de onoare compus din treĭ generalĭ, sezisat fiind de cestiunea dacă D. Radu Văcărescu a săvârșit un fapt incorect din punctul de vedere al onoareĭ, a examinat afacerea și a dresat următorul Proces-Verbal care confirmă opiniunea exprimată de noĭ:

PROCES-VERBAL

Sub-scrișiĭ General Alexandru Zefkar, General Vasile Costa-Foru și General Constantin Formac,

In urma cerereĭ care ni s'a făcut de camaradul nostru, Colonel în rezervă și Adjutant onorar regal Theodor Văcărescu, Trămis extra-ordinar și Ministru Plenipotențiar al Românieĭ la Viena, de a ne constitui în juriŭ de onoare spre a examina și cerceta dacă acuzațiunea care s'a adus Sub-locotenentuluĭ în rezervă Radu Th. Văcărescu de a fi sĕvîrșit un fapt incorect din punctul de vedere al onoareĭ, este saŭ nu întemeiată,

Noĭ, maĭ sus numițiĭ Generalĭ, ne-am adunat astă-zĭ la 11 Martie 1891 și, după ce am ascultat atât pe D-l Colonel Theodor Văcărescu, cât și pe D-l Sub-locotenent Radu Văcărescu, am constatat următoarele:

Acuzațiunea adusă D-luĭ Sub-locotenent Radu Văcărescu, acuzațiune care s'a reprodus și în presa din țară și din străinătate, este că D-sa s'ar fi purtat în mod incorect cu o actriță din Viena, Ana Glaser, și ar fi luat de la dînsa în anul trecut, la Martie 1890, bijuteriĭ și banĭ împrumut.

Din scrisorile, actele, biletele la ordin, chitanțele și facturile achitate carĭ ni s'aŭ presintat de D-l Colonel Th. Văcărescu, resultă că D-nul Radu Văcărescu, departe de a fi săvêrșit vre-o nedelicateță în relațiunile sale cu acea D-ră Ana Glaser, a fost poate prea mult darnic și generos rĕsplătind'o cu bijuteriĭ și cu sume însemnate, date atât direct D-reĭ Glaser, cât și plătind pentru dînsa conturĭ și datoriĭ actuale și vechĭ, contractate chiar înainte de a o fi cunoscut D-nu Radu Văcărescu.

Din aceleașĭ scrisorĭ, acte, bilete la ordin și facturĭ achitate, despre care am luat cunoștință, noĭ ne am format pe deplin convicțiunea noastră și, procedând ca jurațĭ, declarăm pe onoare și conștiință că nu există nimic în afacerea supusă verdictuluĭ nostru, care ar putea atinge saŭ vătăma onoarea D-luĭ Radu Th. Văcărescu.

O dată această declarațiune făcută, noĭ credem de datorie a adăoga că, în examinarea faptuluĭ supus nouĕ, ceia ce a isbit reflexiunile noastre și ne-a pricinuit nu puțină mirare, este înlesnirea cu care s'a putut strămuta în domenul public și în acel al relațiunilor sociale și oficiale un fapt care, orĭ cât de riguros s'ar privi, este cel mult o ușurință și o necugetare de tinerețe aparținênd numaĭ foruluĭ intim, familial și părintesc.

Mirarea noastră a fost încă crescută prin facilitatea cu care, într'o cestiune atât de gingașe și de sfântă cum este onoarea unuĭ om, reputațiunea unuĭ tênĕr care debută acum în viață, s'aŭ putut priimi acuzațiunĭ vagĭ și necontrolate, nebazate pe nicĭ o probă.

Ca jurațĭ într'o cestiune de onoare, ca vechĭ ostașĭ carĭ am încins anĭ îndelungațĭ spada țĕreĭ, ne credem datorĭ a declara că în asemenea grave cestiunĭ trebuesc aduse cea maĭ mare conștiință și scrupulositate, maĭ ales când este în joc, ca în cazul de față al D-luĭ Sub-locotenent Radu Văcărescu, nu numaĭ o persoană privată, cât de tênĕră și modestă, dar un oficer care are onoare a purta epoletul român și un nume vechiŭ al țăreĭ, tot atât de stimat ca orĭ care alt nume străin cât de ilustru.

Făcut în Bucureștĭ la 11 Marte 1891.

Semnațĭ: **General Formac, General Costa-Foro, General Zefcar.**

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 209.00

INFORMAȚIUNI

Un consiliŭ de miniștri s'a ținut aseară la Ministerul de interne și a durat 3 ore.

—✠—

De erĭ ploaia continuă în Bucureștĭ și în toată țara. La Dorohoĭ, Darabanĭ, Hârlăŭ, Mamornița, Mihăilenĭ, Pașcanĭ, Piatra și alte localitățĭ din Moldova de sus a nins.

Temperatura a scăzut peste tot la 1—3 centigrade.

—✠—

Am primit din partea D-luĭ François, directorul pensionatuluĭ de băețĭ cu acelașĭ nume, 5 leĭ pentru liga culturală.

Mulțumirile noastre.

—✠—

Rîul Prutu s'a revărsat la punctul zis al *Durduculuĭ*, de la Unghenĭ.

Apele aŭ înconjurat satul Marhonda și comunicația se face cu luntrele. Numaĭ câte-va case aŭ fost ajunse de apă, de oare-ce satul este pe un deal.

* * *

De asemenĭ rîul Jijia s'a revĕrsat pe valea sa, întrerupênd comunicația cu satul Bozia și cu satul Minzățeștĭ. Comunicația între sate se face cu carul.

* * *

Ni se scrie din cătunul Răduleștĭ, județul Putna, că balta din acel cătun debordând, a rupt șoseaua de la comuna Bileștĭ, întrerupând comunicația.

—✠—

Primăria Capitaleĭ a decis alinierea stradelor: Columbelor, Atelierelor, Clopotarul, Sfințiĭ Apostolĭ și Sfințiĭ Voivozĭ.

—✠—

Ministerul de interne a invalidat alegerea celor 8 consilierĭ de județ aleșĭ de colegiul al III-lea de Prahova și a fixat o nouă alegere pentru ziua de 24 Aprilie; iar alegerea delegaților pentru ziua de 13 Aprilie.

—✠—

La institutul D-luĭ doctor Babeș s'a prezentat în luna Februarie, 27 de persoane mușcate de câinĭ turbațĭ.

Toate aceste persoane, bărbațĭ și femeĭ, inoculate cu virus rabic sunt pe deplin sănătoase.

—✠—

Procesul coloneluluĭ Polizu s'a fixat a se judeca de către consiliul de rezbel al corpuluĭ al doilea de armată la 22 Martie.

—✠—

Domniĭ arhitecțĭ Maimarol, Țĕrușanu, Negrescu și Mandrea, însărcinațĭ cu primirea clădireĭ liceuluĭ din Galațĭ, s'aŭ întors după ce aŭ constatat că liceul din acel oraș este construit întocmaĭ dupe planul ministeruluĭ cultelor.

—✠—

Domnul Doctor Babeș va vorbi astă seară la conferința D-sale despre *Bacteriologie* în genere și despre noile descoperirĭ bacteriologice făcute acum în urmă.

—✠—

Anunțăm cu plăcere că la 23 Martie se va da la Teatrul Național piesa *Crima celebră* în beneficiul D-luĭ Ioan Petrescu.

—✠—

Astă-noapte sergentul de stradă postat în hala vechiturilor, observă patru tipurĭ cu mutre bănuitoare că daŭ tîrcoale haleĭ. Crezênd că nimenĭ nu'ĭ vede, cercară să spargă un lacăt de la ușe, însă tocmaĭ în acel moment aŭ fost înhățațĭ și dușĭ la secție.

Intrebațĭ cum îĭ chiamă n'aŭ voit a'șĭ spune numele.

—✠—

Philip Farchy, unul din proprietariĭ magazinuluĭ de pânzărie *Maison de Blanc* din Capitală, din strada Lipscanĭ, s'a asvêrlit erĭ în Dunăre la Giurgiu înecându-se.

—✠—

In ziua de 28 Martie, la orele 2 p.m., D. Gh. Cârje, de la Teatrul Național, va ține o interesantă conferință, intitulată: *Idealism și Realism.* Conferința va avea loc în sala Ateneuluĭ vechiŭ.

—✠—

La 20 Martie apare întâiul numĕr al revisteĭ biluuare ilustrate pentru copiĭ **Amicul copiilor.**

Revista aceasta iese sub direcțiunea d-lor Z. C. Arbore și St. Basarabeanu cu colaborarea d-lor B. P. Hasdeŭ, Th. Speranță, Al. Vlahuță, Ion Gherea, d. Carageali și alțiĭ.

Prețul abonamentuluĭ în țară pe un an de zile e de 10 leĭ, pe jumĕtate de an 5 leĭ. Se poate abona chiar de acum trimețênd costul abonamentuluĭ și a'l adresa pe următoarea adresă: *Stabilimentul grafic al d-luĭ I. Socek, administrația revisteĭ Amicul copiilor, Bucureștĭ.*

—✠—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul* Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul:*

Suma din urmă leĭ . .	1267.50
Studențiĭ universitarĭ din Anvers, (Belgia)	242.50
D. François, direct. de institut.	5.—
(Va urma) *Total leĭ*	*1515.00*

MAURICE MONTEGUT

D'A BABA OARBA

Episcopul Beaumoyen făgăduise că pe timpul inspecțieĭ sale episcopale se va opri 24 de ore la castelul Pervenches.

Așa că baroneasa chemase pe toate neamurile și pe toțĭ prietiniĭ ca să vie să sĕrbătorească ziua asta. Toțĭ alergaseră ca să 'ĭ facă plăcere și fiindcă la dînsa nu i se ura nimĕnuĭ.

Bĕtrînul duce Homet-Apiston, chiar, măcar că era de 80 de anĭ și pornit spre ateism, făcuse zece leghe în trăsură ca să fie și el la serbare. Insă maĭ interesant decât un boer bĕtrîn era numĕrul considerabil de femeĭ frumoase și de fete gingașe, între carĭ se deosibea Ana de Luciole, nepoata baroneseĭ des Pervenches.

Măritată abia de un an, marchiza Ana de Luciole era veselia vie într'un corp fără păcate, era una din acele femeĭ de care e cineva amorezat la orĭce vîrstă; foarte tînĕră, naltă, plină, oacheșe plină de foc, cu ochĭ foarte marĭ într'un cap mic... era de mîncat, nu altceva!

Din porunca mătușeĭ sale, ea se însărcină cu conducerea tineretuluĭ; baroana strânse împrejurul eĭ pe lumea maĭ vîrsnică, și, pe terasă, așteptaŭ venirea episcopuluĭ.

Era foarte frumoasă baroneasa în ziua aceea; strânsă în rochia de gală, corsetată prea sus, prea jos, după moda veche, strînsă așa că se 'năbușa, fără să fi fost însă mare nevoe de aceasta, fiind că era maĭ mult uscată, cu oase marĭ, femee bărbat.

Deodată veni un fecior în fuga mare, speriat; trăsura episcopuluĭ suia coasta.

— Așezațĭ-vĕ! strigă baroneasa, și fie care 'și luă rîndul.

Când se dete episcopul jos din caleașcă, în curtea de onoare, putu să vadă, coborînd peronul și înaintând spre dînsul, în regulă, — de o parte, toată nobleța bĕtrînă,—de cealaltă parte tot tineretul din diocesa luĭ.

Fu surprins.

Iĭ tremura mâna când binecuvînta.

Și numaĭ înduioșarea făcea să 'ĭ tremure mâna, fiindcă episcopul de Beaumoyen nu era un bĕtrîn debil; ci un voinic de 50 de anĭ abia, plin de sânge, drept, cu ochiul viŭ, cu aerul leal, un sfînt poate; dar poate că era și om.

Se vorbea multe despre dînsul. Se povestea șoptiș că o dragoste nenorocită, un rival preferat, îl aruncase în religie, dar nu fără luptă și fără durere, findcă până la 20 de anĭ îșĭ ocupase viața cu tot felul de experiențe.

Era iubit mult de și lumea se cam temea de dînsul.

Avea spirit și se folosea de dînsul, însă fără rĕutate.

II

La castelul des Pervenches ospitalitatea a fost regală încă din vremurile cele maĭ vechĭ și în ziua aceea maĭ cu seamă se scoase din pivniță vinurile cele maĭ bune, se culese poamele cele maĭ frumoase, masa era numaĭ bucurie și bilșug la ceasul prînzuluĭ. Episcopul băgă de seamă.

Era mult lux pentru un prelat.

Insă baroneasa respunse cu mândrie:

— Nimic nu e prea frumos pentru d-ta, prea sfinte! Aș vrea să 'țĭ daŭ chiar luna pe o tavă de argint, chiar soarele pe o tavă de aur, fiindcă acĭ eștĭ de douĕ orĭ sfînt, de douĕ orĭ trimisul luĭ Dumnezeŭ, episcopul nostru și mosafirul nostru.

Ce să 'ĭ zicĭ? frasa era bine adusă, baroneasa avea limbă și bonton, fu aplaudată și toțĭ creștiniĭ aceștia se puseră iar să bea.

La cafea, bărbațiĭ se duseră să fumeze în sala biliarduluĭ și d. de Beaumoyen rĕmase singur, într'un salon deschis pe parc, cu damele, cu fetele și cu copiĭ.

Seara era dulce.

El le vorbi vorbe înțelepte, predică caritatea, iubirea aproapeluĭ, cu o căldură de accent, o culoare de cuvinte, o fericire de expresiunĭ carĭ miroseaŭ a vin vechĭ și e adevĕrat că episcopul avea foc în inimă, vedea orizontul larg, mistuia de minune.

Baroneasa, prea roșie, jenată de corsetul sĕŭ imens care semĕna cu cuirasa strămoșilor eĭ cavalerĭ, asculta cu evlavie.... și toțĭ bĕtrîniĭ aprobaŭ și eĭ cu capul.

Maĭ eraŭ încă frumoase zile pentru Francia!....

Insă într'un colț al salonuluĭ, copiĭ, plictisițĭ de atâta nemișcare, aranjaŭ un joc d'a baba oarba, maĭ întîĭ fără zgomot, peurmă cu gălăgie și nu trecu mult și fetele și nevestele tinere s'amestecară în joc rîzênd cu hohot; cea d'întîĭ și

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ 4

TRAIAN DEMETRESCU.

EMOȚIUNEA ESTETICĂ

(Urmare)

Această scurtă meditațiune e de o tristețe care produce una din acele „plăcerĭ intelectuale ce ne dă revelațiunea a tot ce avem maĭ rar în inimă“ [1]; maĭ filosofic și profund în spirit.

Femeia, prostituindu-se din cauza mizerieĭ, ajunsă „o bestie de plăcere“, — cum o numește Goncourt, — a impresionat totd'auna pe mariĭ artiștĭ. Alfred de Musset a scris poema incomparabilă „Rolla“, — a căreĭ puternică înrîurire se recunoaște și într'uniĭ din poețiĭ noștri contimporanĭ. Citez următoarele versurĭ ale D-luĭ Th. M. Stoenescu, în care se poate întrevede influența luĭ Musset, dar în care palpită o adâncă emoțiune personală. Versurile de asemenea sunt energice și corecte.

Este vorba de o prostituată, care aleargă pe uliță să se vândă unuĭ trecător, pentru a aduce o bucată de pâine bătrânuluĭ sĕŭ tată, mistuit de boală și sărăcie:

Voĭ, ce măturațĭ pe ulițĭ, ca s'avețĭ ce bea pe mâine,
Voĭ, ce'n cârciume murdare tragețĭ al bețieĭ danț,
Voĭ, ce nu avețĭ rușine nicĭ cât poate-avea un câine,
Și ca bestiile'n urmă adormițĭ în câte-un șanț, —
Nu vedețĭ că'n drumul vostru o femeĭe despletită,
Ar voi să'șĭ vîndă carnea chiar la bestiĭ ca și voĭ?...
Buza voastră e murdară, pâinea voastră'nnoroită,
Insă pâinea e tot pâine chiar luată din noroĭ! [1])

Nu în toate operile sale un artist resfrânge o emoțiune estetică adâncă și personală. Abatele Prevost a scris atâtea romane; posteritatea însă nu cunoaște de cât unul singur: *„Manon Lescaut“*, — acea simplă și sfâșietor de dureroasă poveste de iubire; Cervantès a scris de asemenea atâtea cărțĭ; n'a rĕmas de cât *Don Chișot*, — satira care a dat lovitura de moarte romanelor stupide din evul meziŭ; Bernardin de Saint-Pierre a scris multe volume, el scapă uităreĭ grație aceleĭ ideale poeme: „Paul și Virginia“, — pe care, maĭ toțĭ am citit'o la 17 anĭ, și ne-a rĕmas în amintire ca un „nu știŭ ce“ dulce, duios și trist...

Cezar Boliac a compus atâtea versurĭ searbăde, banale și ridicule, afundate azĭ într'o vecĭnică uitare. A rĕmas însă de la el o poemă prea frumoasă, intitulată *„Sila“*, — un tabloŭ sumbru din viața țăranuluĭ iobagiŭ.

Cine va citi maĭ târziŭ nuvelele pornografice, cu toată forma lor meșteșugită, pe care Armand Silvestre le rĕspândește azĭ în jurnalele de senzațiĭ ale Parisuluĭ? Ele pot să aducă un câștig bănesc maĭ mare autoruluĭ, dar ele sunt departe de a arăta pe acelașĭ Armand Silvestre, care a scris poeziĭ de un adânc efect emoționător.

Sunt poețĭ, carĭ aŭ produs poeziĭ cu toptanul, cum ar fi inepuizabilul nostru Carol Scrob;—ele pĭer,— maĭ curând saŭ maĭ târziŭ, — cu toată sonoritatea lor deșeartă și pretențioasă. Eminescu n'a scris nicĭ o sută de poeziĭ; genialul pesimist Leopardi are vr'o 36, — dar vor rĕmâne pentru totd'auna.

O pleiadă de poețĭ tinerĭ, în frunte cu Verlaine și Mallarmé, încearcă astăzĭ în Franța a face din poezie, maĭ mult o măestrie de vorbe, de sonoritățĭ ingenioase; o ficțiune strălucitoare. Și pentru a se deosebi de alțĭ poețĭ, se constitue în școală, îșĭ zic: decadențĭ, saŭ simboliștĭ. Eĭ nu țin socoteală de cât de valoarea muzicală a vorbelor, de culoarea formeĭ. Lumea nu'ĭ înțelege. Operile lor vor rĕmâne ca niște forme recĭ, — cum aŭ rĕmas mult cizelatele pastelurĭ ale luĭ Delille, — înșelătorul de urechĭ, (cum îl numește Paul Albert), — din care, cu toată strălucirea lor de culorĭ, cu tot luxul lor de imaginĭ, cu toată eleganța lor retorică, nu scânteiază nicĭ un reflex al inimeĭ, al uneĭ cugetărĭ profunde și sincere.

Este adevĕrat că în timpul sĕŭ, Delille a fost aproape îndumnezeit de contimporaniĭ sĕĭ. In timp de peste 50 de anĭ, el a fost comparat cu Virgil, cu Homer și cu Milton. A fost primit în Academie la vîrsta de 34 anĭ. Murind, corpul sĕŭ fu expus la Colegiul Franțeĭ, iar tineriĭ sĕĭ elevĭ îșĭ disputaŭ onoarea de a'ĭ purta coșciugul pe brațe până la cimitirul Père-Lachaise.— Și astăzĭ, cine maĭ citește pe acest făuritor de forme sterile și rigide? Numele luĭ abia se maĭ păstrează doar în istoria literatureĭ franceze.

Cât de marĭ, cât de impresionabile vor fi însă următoarele douĕ versurĭ ale D-neĭ Louise Ackermann, dintr'o admirabilă poezie filosofică a sa, intitulată: „Nenorocițĭ.“

Maĭ întêiŭ se lămuresc în câte-va cuvinte ideia întregeĭ poeme. E vorba despre judecata supremă a ceruluĭ, când toțĭ muritoriĭ îșĭ vor primi resplața existențeĭ lor pămênteștĭ. Ingeriĭ trîmbițează deșteptarea morților. Morțiĭ se deșteaptă . . . nenorociții se deșteaptă și eĭ. Eĭ, carĭ aŭ suferit în viața pămêntească, vor fi eternĭ ferićițĭ în viața eternă. Dar eĭ le rĕspund din gropile lor sumbre, divinuluĭ judecător:

„In somnul morțeĭ fără sfîrșit, o! doamne,
„Lasă-ne să uităm că am trăit!“ [1]

Lamartine ne spune că fie-care fibră a omuluĭ i-a vibrat în inimă. Și cine nu'l va crede? — pentru că cine n'a cugetat, n'a simțit, n'a visat adânc și nu s'a îmbătat de o voluptate de farmec divin, la citirea celor maĭ multe din poeziile sale? Care femee nu știe pe din afară: „Lacul?“ Care student visător nu șĭ-a ascuns subt căpătêiul patuluĭ din pension, volumul: „Grazzieleĭ?“; și ce spirit filosofic nu s'a uimit în fața admirabileĭ poeme: „Jocelyn“?

Un pasionat cititor al acestuĭ poet, îmĭ spunea într'o zi: „când sunt rĕŭ și nedrept cu oameniĭ, citesc pe Lamartine; versurile luĭ par'că mĕ fac maĭ bun și maĭ uman.“ D. Alex. Vlahuță reproduce într'o amintire asupra luĭ Eminescu, aceste cuvinte ale pesimistuluĭ: „O pagină din Sophocle mĕ înseninează.“

Ce impresie va produce într'un teatru admirabila piesă: — „Lupta pentru viață“ — a profunduluĭ sensibil și observator Alphonse Daudet? Toțĭ luptăm ca să trăim. Dar armele de luptă ale fie-căruĭ om trebue să fie bunătatea, pietatea și solidaritatea între om și om. Cu toate acestea, astăzĭ, ca și în vechime, locul bunătățeĭ îl ia mișelia și rĕutatea; locul pietățeĭ îl ocupă egoismul și lăcomia; iar solidaritatea e minunat de bine înlocuită de cea maĭ ciudă și feroce sfîșiere și ură între om și om.

Și răstignitul de la Golgotha a murit pentru cea maĭ divină idee: „Iubițĭ-vĕ ca frațiĭ!“

(Va urma)

1) **Jules Lemaître:** *„Les Contemporains“, — première série.* —

1) *«Nopțĭ Albe.»*

1) *«Poésie philosophiques.»*

cea maĭ turbată fu mititica marchiză Ana de Luciole, care era de 18 anĭ şi al căruĭ bărbat o rĕsfăţa.

Pricep şi eŭ aşa.

Incet-încet banda jucătorilor năpădi în salon, îmbrîncind pe bĕtrînĭ şi pe serioşĭ.... Aceştia însă zîmbeaŭ, fiindcă Episcopul zîmbea, fericit de veselia asta sănătoasă, de bucuriile acestea familiare.

Partida asta de joc d'a baba oarba era ciudată, locală, proprie provincieĭ Toţĭ şedeaŭ pe scaune. Cu ochiĭ legaţĭ, cel care juca jocul, trebuia să se ducă să şadă în braţele oricuĭ i-ar fi ieşit înainte şi să 'l cunoască.

Se 'ntîmplă că veni şi rîndul miceĭ marchize ca să se lege la ochĭ.

Cu batista pe ochĭ, cu mâinile înainte, mergea zîmbind, pe când toţĭ rîdeaŭ. Deodată, se 'ndreptă d'andaratele spre Episcop. Cineva se sculă ca să o abată din cale.

Insă bunul episcop opri pe ruşinos, murmurând cu un glas evangelic:

— *Sinite parvulos*...

Şi Ana de Luciole se puse pe genunchiĭ episcopuluĭ.

Se făcu o tăcere mare. Ana simţia o rochie, căuta, şi, ca să cunoască maĭ bine, se frămînta în dreapta, în stînga, înainte, înapoĭ...

Deodată episcopul se simţi rĕŭ... i se urcă sângele în obraz, ochiĭ îĭ scăpărară.

Se lepădase el de toate bucuriile omeneştĭ, dar nu era maĭ puţin de carne, vecinic ispitită.

Adevĕrat că jocul era crud....

Acum episcopuluĭ îĭ părea rĕŭ...

Insă Ana de Luciole se şi sculase triumfătoare, şi îşĭ zmulsese batista de la ochĭ, zicênd tare:

— E mătuşica!.... am simţit'o!

I. S. Spartali

Balul din Piatra

In seara de 9 Marte a. c. a avut loc în sala teatruluĭ, splendidul bal al Cruci-Roşie. Sala a fost ornată cu piramide de arme, săbiĭ, baionete, drapele, etc., alĕturĭ cu ghirlande de brad şi florĭ. Două muzicĭ, una a Primărieĭ şi una a regim. 15 dorobanţĭ intonaŭ ariile cele maĭ noĭ. La ora 10 muzica începe valsul şi perechile se avântă la dans. Printre gingaşele dănţuitoare se remarcaŭ: D-na Andrieş impunătoare, în catifea grenat; D-na N. Albu cu multe graţiĭ în negru; D-na Tomescu prea elegantă în catifea neagră cu rose, corsage decoltat; D-na Panfil plăcută în *bleu-marin*; D-na Vişinat neobosită dănţuitoare, purta o bogată toaletă cu pene albe, corsage decoltat; D-na Zaharia majestoasă în faille negru, D-na Apostolidi escelentă valsatoare în peluche grenat; D-na Calmuschi bună dănţuitoare în faille negru, corsage decoltat; D-na Vorel simpatică în satin crême acoperită cu dantele de chantilly; Dna Costescu gentilă ca tot-dauna în satin negru, corsage decoltat; D-na Manoliu în catifea neagră: D-na Cervinski în costum naţional; D-na Isăcescu plăcută în moire negru; D-na Efstatiade veselă ca tot-dauna în faille negru, corsage decoltat; D-na Cârjă în faille héliotrope; D-na Costinescu plăcută în satin negru; D-na Mătăsar în satin tabac, cu broderiĭ de aur; D-na Dornescu bună dansatoare în mauve; D-na Adamescu, D-na Doicescu, etc.

Buchetul de domnişoare era ast-fel compus: D-ra Cantimir graţioasă în crême corsage decoltat; D-ra Comonitza veselă în gaz alb brodat cu argint; D-ra Panaitiu o brunetă încântătoare în rose cu negru corsage decoltat; D-na Dafinescu bună valsatoare în crême corsage decoltat; D-ra Albu plină de graţiĭ în bleu corsage decoltat; D-ra Şoarec o roză de Maĭ în paille; D-ra Kamner bună dănţuitoare în crême; D-ra Constantinidi în rose; D-ra Stavăr în crême cu florĭ naturale; D-ra Grigoriu, D-ra Vizolca, D-ra Stefanin, etc.

Epoletul era reprezintat prin D-niĭ Major Lupaşcu, căpitan Vişinat, căpitan Calonfirescu, căpitan Antoniu, căpitan Cotescu; Locotenenţĭ Belyan şi Ursu; Sublocotenenţiĭ Alevra, Dornescu, Gherescu, Rujinschi şi Kamner; fracul era purtat de D-niĭ Vorel, Pappa, Lupaşcu, Stamatin, Matasar, Calmuschi, Zaharia, Doicescu, Cugler, etc.

Balul a fost dirigeat de D. Vorel şi D. căpitan Vişinat.

La cotilion s'a împărţit decoraţiĭ şi buchete. Balul a durat până la ora 6 de dimineaţă, când toată lumea plecă mulţumită, ducênd cu sine suvenirile cele maĭ plăcute.

Una din Olymp.

BISERICA BATIŞTEA

De şi veniturile acesteĭ bisericĭ relativ sunt destul de micĭ, totuşĭ actualiĭ epitropĭ aŭ găsit de cuviinţă ca să le maĭ reducă, ast-fel că pentru a satisface pofta preotuluĭ Nicolae Chiru a căutat de a şterge din bugetul bisericeĭ ce urmează de a fi aprobat de onor. primărie unul din imobilele de locuit, care dedea cel maĭ mare venit cu care s'ar fi putut face faţă cheltuelilor necesare de întreţinerea acestuĭ sfânt locaş, închiriindu-se cu 900 leĭ anual spre a 'l ceda gratis numituluĭ preot care de alt-fel avea o locuinţă destul de bună, lipsind cu aceasta biserica de un venit sigur şi destul de important pentru ea, care pe lângă că are neapĕrată nevoe de multe îmbunătăţirĭ este şi datoare 14 miĭ leĭ la creditul urban, fără să aibă alte mijloace.

Ne grăbim dar a atrage atenţiunea D-luĭ primar a avea în vedere la aprobarea bugetuluĭ pe anul 1891 şi 'l rugăm să ia din vreme mĕsurĭ ca să nu se pomenească într'o zi cu obligaţiunea d'a întreţine din bugetul comuneĭ această biserică, unde D-niĭ epitropĭ găsesc cu cale ca din an în an să ciuntească veniturile eĭ satisfăcênd pofta preotuluĭ, fără a ţine seamă că o îndrumează spre peire.

Atât de o cam dată. **Un enoriaş.**

Ultime Informaţiĭ

Abia s'a deschis navigaţia pe Dunăre şi deja vînzĕrile de cereale aŭ început a se face în cantităţĭ enorme.

Pe zilele de 10, 11 şi 12 Martie s'a vîndut în portul Brăileĭ peste 80,000 hectolitri grâŭ cu preţurĭ foarte urcate. Porumbul este de asemenea căutat.

Iată preţurile ce ne comunică corespondentul nostru local:

Grâŭ 53 ½ lbr. 11,25;—56 lbr. 12,30;—57 ¼ 58 ½ lbr 13,90;—14 leĭ hectolitru.

Porumb 56 lbr. 8,65;—60 lbr. 9,60;—61 lbr. 9,10 hectolitru.

Orz 43 lbr. 6,90;—47 ½ lbr. 8 leĭ hectolitru.

Cinquantină 61 lbr. 9,55 hectolitru.

Porumb roşu 61 lbr. 9,85 hectolitru.

Tendinţa tîrguluĭ spre urcare.

—✠—

Ziarul *Galaţiĭ* zice că primăria locală trebuia să ia ierĭ în posesiune cu forţa locul ce i se cedase agenţieĭ vapoarelor *Messageries Maritimes* de fostul caimacam al Moldoveĭ, Vogoride.

Când va veni timpul să se revendice şi cele-l'alte locurĭ ocupate fără nicĭ un act de agenţiile strĕine?

—✠—

Comerciantul de cherestea, Petru Oancea, din cătunul Lotru, comuna Brezoiu judeţul Vâlcea, ne reclamă că funcţionariĭ vamalĭ de la punctul Rîul-Vaduluĭ se poartă turceşte cu aceĭ carĭ sunt siliţĭ a trece p'acolo.

Pe aceĭ carĭ îĭ vede îmbrăcaţĭ ţărăneşte 'ĭ pune să tae lemne, să care apă şi la alte serviciĭ, pe femeĭ le caută până la piele subt pretext că ar avea ceva ascuns.

Şicanele acelor funcţionarĭ a disperat pe toţĭ ceĭ carĭ aŭ nevoe să treacă prin acea vamă, aşa că bieţiĭ oamenĭ aŭ venit la Bucureştĭ să reclame Ministeruluĭ de finanţe.

Rugăm stăruitor pe ceĭ în drept ca să ia mĕsurĭ de îndreptare căcĭ rîd ungurii de noĭ, de oare ce toată ziua staŭ în cârciumă lăsând pe trecĕtorĭ să aştepte zile întregĭ.

—✠—

Primim din Tecuciŭ o corespondenţă prin care ni se face cunoscut că este aproape o lună de când se luase iniţiativa, de către primarul oraşuluĭ, să se dea un bal în folosul săracilor. In acest scop, s'aŭ împrăştiat numeroase bilete, de câte un leŭ, douĭ şi treĭ leĭ. Până azĭ însă nu se vede luându-se nicĭ o hotărîre pentru bal, iar baniĭ strînşĭ de pe liste nicĭ gând e să fie distribuiţĭ săracilor.

Intrebăm pe ceĭ în drept a rĕspunde: pentru ce planează atât mister asupra acestuĭ bal?

—✠—

Inecarea luĭ Filip Farchy

Corespondentul nostru din Giurgiu ne scrie următoarele:

Lunĭ seara a sosit cu trenul din Bucureştĭ comerciantul de albiturĭ Filip Farchy de la *Maison de Blanc* şi a tras în gazdă la otelul luĭ Avram Papp din strada Oinacu luând o odaie pe sama luĭ, spunênd că a doua zi va trece la Rusciuc. Maĭ târziŭ şi-a luat seama şi a spus că se duce în oraş la alt hotel. In realitate el a plecat d'a dreptul la Canalul din port, unde s'a desbrăcat lîngă o barcă şi s'a asvîrlit în apă.

Marţĭ dimineaţa comisarul N. Ionescu, trecênd a inspecta p'acolo, a zărit de departe hainele, s'a pogorît jos şi a întrebat pe sacagiĭ — acolo fiind şi vadul lor, de unde iaŭ apă — ce haine sunt acelea. Nimenĭ n'a ştiut ce să rĕspundă.

Lumea din Giurgiu aflând de găsirea hainelor, a pornit cu toţĭ la malul Dunăreĭ.

Poliţia a luat lucrurile şi nişte hârtiĭ scrise ovreeşte pe care arătându-le unuia şi altuia, Papp a recunoscut hainele, pălăria şi umbrela ca ale luĭ Filip Farchy.

Farchy înainte d'a se duce la Dunăre a lăsat subt pernă în odaia ce i se oprise la Papp, un ceasornic foarte bun de aur.

In buzunare s'aŭ găsit treĭ rîndurĭ de cheĭ de case de fier.

Pe la orele 11 dimineaţa aducêndu-se maĭ multe căngĭ l'aŭ scos din canal.

Parchetul de Vlaşca a şi început cercetările, vestind şi pe cel de Ilfov.

Versiunile care circulă în piaţa Bucureştilor asupra acesteĭ sinuciderĭ sunt multiple. Uniĭ zic că nenorocitul girase pentru alţiĭ maĭ multe poliţe pe care trebuia să le plătească, alţiĭ că afacerile luĭ mergeaŭ rĕŭ şi gurile rele din mahalaua Cuza-Vodă că trăia rĕŭ cu soţia sa.

Copiĭ n'are.

—✠—

Unul din vînzĕtoriĭ de ziare, Gheorghe Mihăilescu, bătut de comisarul secţieĭ 18, a fost trimis de D. prim procuror Sfetescu ca să fie examinat de un medic, de oare ce i s'a umflat obrazul drept de stă să'ĭ plesnească.

Ne miră că până azĭ D. colonel Rasty n'a dat afară pe acel sĕlbatic sbir care face ruşine poliţieĭ Capitaleĭ.

Noĭ sfătuim pe D. prefect să cerceteze singur maĭ iute cazul şi să dea satisfacţie bătuţilor, căcĭ de, noĭ cunoaştem pe D. prim procuror ca făcênd parte dintre aceĭ magistraţĭ carĭ nu acoperă asemenea mişeliĭ.

—✠—

Pe locul viran de lângă biserica Sf. Haralambie din Iaşi, nişte copiĭ scăpând mingea în una din pivniţile de pe acel loc, se luară cu lumânărĭ aprinse şi în loc de minge, copiĭ descoperiră în pivniţă un om mort. Curios, lângă dênsul ardea o lampă. Se fac cercetărĭ.

—✠—

Al'altă-erĭ dimineaţă pe la orele 3 şi 15 minute, trenul Nr. 624 ce venea din spre Tecuciŭ a tăiat în gara Hanu Konachi un soldat din regimentul 2 geniŭ.

Parchetul militar fiind sezisat a şi plecat la faţa loculuĭ D-l locotenent Nicolaŭ, substitut de raportor, să ancheteze faptul.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87 ¼
5% Imprumutul comunal (1883)	95 ½
5% Imprumutul comunal (1890)	96 ½
5% Scris. funciare urbane	96—
5% Scris. funciare rurale	99 ½
5% Renta amortisabilă	101—
5% Scris. urbane de Iaşĭ	84 ¼

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 12 Martie. — *Times* socoteşte excedentul exerciţiuluĭ care se va sfârşi în curênd. El ar fi de 2 milioane şi jumĕtate de lire sterline. Accisul singur ar trece cu un milion prevederile bugetare şi taxele de vamă cu o jumĕtate de milion.

SOFIA, 14 Martie. — Corpul generaluluĭ Mutkuroff a sosit ierĭ.

Inmormîntarea, probabil că se va face astă-zĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(96)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XIII

Orgie Modernă

Un frac se puse la pian şi cântă o gavotă; alţiĭ vorbeaŭ cu camaradele Roselli.

Billy atrăsese pe bruna Lorenza lângă o fereastră şi se silea s'o înduplece pentru complezenţe carĭ nu o speriaŭ dar o lăsaŭ rece ca şi polul nord.

Vicontele de Réville, craĭ fără pasiunĭ viĭ, prea bogat şi prea filosof, a căruĭ singură grije era de a omorî vremea făcênd haz de nebuniile altora, vorbea cu Vaunoise, de al căruĭ fotoliŭ se rezima şi îl felicita nu fără ironie de noa luĭ conchistă.

— Dacă aĭ şti, zicea contele, câtă trudă mi-am dat ca să cilivizez pe sălbatica asta frumoasă! Are talent, are turnură, are o frumuseţe care 'nebuneşte, însă nu are nicĭ pic de instrucţie. Are însă un spirit natural cumplit.

— Cum staĭ cu ea?

— Cum se poate maĭ bine.

— Complimentele mele! De unde a ieşit?

— Intreab'o.

— E interesantă istoria eĭ?

— Foarte... cel puţin din aceea ce ştiŭ...

— Şi caracterul?

— Minunat... o frumuseţe uimitoare, un dispreţ de banĭ neauzit, dar o corupţie precoce, saŭ maĭ bine zis o nepăsare de animal care nu ştie nimic din codul saŭ din obiceiurile lumĭ nicĭ vreo altă lege de existenţă. Mĕ intrigează cum nu m'a intrigat nicĭ odată altceva. Am făcut multe studiĭ... nu am găsit nimic care să'ĭ semene.

Contele Filip de Vaunoise nu se schimbase. Era tot gentilonul voinic, rafinat şi craĭ de altă dată. La 52 de anĭ nu i-ar fi dat cineva 40. Cum l'am vĕzut în strada Francisc 1 şi în castelul de la Boissy în ziua nunţiĭ, tot astfel era azĭ dupe 16 orĭ 17 anĭ trecuţĭ.

— Ce aşteptăm de nu ne punem la masă? întrebă una din dănţuitoare, o slabă mică cu nasul burbonian, fără nicĭ un farmec, dar favorita numĕru unu a unuĭ fiŭ de familie milionar care o încărca cu un lux de care ea trebuia să se mire foarte mult.

In Paris sînt miĭ de lucrătoare care 's de o sută de orĭ maĭ bune decât dînsa şi pe care nimenĭ nu le bagă în seamă.

— Ia ascultă-mĕ, d-ta, amfitrionule, ştiĭ că sînt leşinată de foame? zise ea luĭ Vaunoise.

— Miezul nopţiĭ! zise contele. Şi Campayrol al meŭ nu maĭ vine. La masă!

Un ura de entusiasm primi vorba asta.

Ca şi cum ordinul acesta ar fi avut o putere magică, capul rotund al maioruluĭ se ivi într'o uşe a salonuluĭ.

Femeile săriră înprejurul respectabiluluĭ bĕtrân.

— Ci vin odată, doctore! strigară ele. Nu putem petrece fără d-ta.

Bunul doctor Campayrol era prea stimat în lumea aceasta specială.

Le sărută pe rînd cum ar fi făcut un bunic.

Una dintre ele îĭ luă pălăria, alta îl desbrăcă de pardesiŭ, o a treia îĭ luă de la gât caşniul.

Şi atuncĭ se vĕzu doctorul cu cravata albă, cu fracul larg şi comod, cu jiletă crême, cu brelocurĭ à la Ludovic-Filip şi cu lormionul de aur atîrnat de gât cu o panglică lată de mătase.

Campayrol strecura darurĭ în toate mâinile zicênd:

— Vezĭ! m'am gândit la d-ta!

Nu eraŭ scumpe darurile luĭ. Pastile de la Boissier saŭ ciocolată de la Marquis.

Nu trebue maĭ mult ca să fie cineva primit bine.

Şi pe urmă el îşĭ avea scuza.

Fusese la operă, ca abonat şi numaĭ atâta găsise p'acolo p'aproape, între doĕ acte.

Campayrol spera mult să vază într'o zi strălucind la operă în primul rang, idolul luĭ, steaua zileĭ, frumoasa Roselli, ale căruĭ mâinĭ le săruta el pe când îĭ spunea fel de fel de vorbe linguşitoare.

Tot d'auna amabil, bunul maior!

Campayrol salută pe Ribas şi pe ceĭ lalţĭ cu un semn din cap amical, şi când trecu pe lângă contele de Vaunoise, îĭ zise:

— Naĭ fost p'acasă?

— Nu.

— Boissy a fost vândut.

— Aşĭ!

— Contesa mi-a spus.

— Aĭ vĕzut'o?

— Unde 'ţĭ sînt minţile? Negreşit c'am vĕzut'o.

— Cuĭ a fost vêndut?

— Nu prea ştiŭ bine ... vreunuĭ ajuns... unuĭ American.

— Cum îl chiamă?

— Nu ştiŭ.... numele luĭ se sfârşeşte în son... Jefferson.... Thompson... Clarkson.... Johnson... Davidson! Ah! mi se pare că l'am nimerit... Davidson.

Contele rĕsuflă.

Orĭ când îĭ vorbea cineva de America tresărea.

Nu se dusese acolo George Dambert?

Şi cine se duce acolo, poate să se şi întoarcă.

In fond Vaunoise pricepea că avea să 'ĭ dea o mică socoteală şi nu i-ar fi plăcut să 'l vadă aşa de o dată în faţa luĭ.

Cine ştia însă ce se făcuse el?

Un om de care se vorbeşte aşa de puţin are multe şanse ca să fie îngropat.

Ş'apoĭ, contele, la nevoe, era în stare să 'ĭ rĕspundă.

In Paris nu era altul care să bată salele de arme maĭ mult decât dênsul.

Fiindcă nu avea ce să facă acasă, dimineaţa trăgea cu pistolul, mânuia spada şi călărea.

Dupe amiaza o petrecea în vizite, la curse, în plăcerĭ cu prietiniĭ; seara la joc, la teatru şi la întîlnirile de felul petrecereĭ pe care o da acum în onoarea amanteĭ sale nouă.

Cum ajunsese Roselli amanta luĭ?

E prea simplu.

Chemată fiind în Paris de un angajament la Eden pentru a dubla pe prima dănţuitoare, ea căzuse cu slujnica dinpreună, chiar aceea care o sluja şi acum, într'un adevĕrăt cuib ticălos.

Vĕzuse ea şi altele.

Era undeva în cocioabele din strada Provence din apropierea stradelor Charras şi Caumartin.

(Va urma)

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.